

Velkommen



Alaska, Lake Creek 2007

Årets højdepunkt står endnu engang for døren. Turen til drømmenes land.

Turen til Lake Creek i Alaska. Stedet hvor store stærke mænd bukker under for laksens lune og selv den mest hærdede laksefisker kan få et adrenalinkick der siger spar 2. Et helt års forventning skal udløses i løbet af 10 dages fiskeri. Er der fisk? Vil de bide? Og kan man i det hele taget huske, hvordan det skal gøres?

Én ting er at få laksen til at hugge, en helt anden ting er det at få den fightet og landet. Så meget kan gå galt, men lykkes det, og det gør det heldigvis oftere og oftere når rutinen er der, så opstår en lykkefølelse og en forløsning der må være meget tæt på det at føde et barn. Ja så ok da. Jeg har jo aldrig født et barn, men for sammenligningens skyld, så også den ikke fiskende læser kan sætte sig en smule ind i hvad det er der foregår oppe i hovedet på os skøre laksefiskere. Det ER bare specielt at fange laks. Fisken har en besynderlig evne til at drive både det bedste og værste

frem i fiskeren. Min egen lille teori er at det ganske enkelt handler om passionerede mennesker. Vi er et folkefærd der brænder for vores hobby/livsstil og derfor udløser det de før nævne store følelser når tingene går i "fisk", eller går op i en højere enhed.

Egentlig er det ikke så pokkers svært. Man pakker noget tøj, noget fiskegrej og lidt fornødenheder. Rejser den halve klode rundt. Køber lidt mad og hiver et telt, en sovepose og lidt kogegrej med under armen. Tager en vandflyver 3 kvarter nordvest på. Sætter det hele op. Binder en flue på linen. Kaster ud, kroger en laks og fighter den til den er træt nok til at man kan lande den. Let ikke? NEJ, desværre, eller måske rettere heldigvis, er det ikke så let. Men heri ligger så også udfordringen. Når noget der er svært lykkes, giver det pr automatik en større

tilfredsstillelse. Glæden over den svære fangst der kommer på land står malet i enhver laksefiskers ansigt.

Kig på billederne af lystfiskere med laks. Det er billeder af lykke. Det er et print af nutidig harmoni i fiskerens sind. Et pmt han vil hænge op på væggen og altid kan kigge på, når verden måtte synes lidt grå.

Så når du oplever din fiskekæreste sætte sig ind på sit fiskeværelse og drømme sig væk i billederne på væggen af laks, ved du at han er ved at gøde sindet. Skabe balance hjernecelleme. Og du troee bare fiskeri var en simpel fritidshobby? Nej, kære læser. Det er så meget mere end det. Fiskelykke er det øjeblik hvor verden ersat på stand by og der kun eksisterer harmoni. Og det er lige præcis DET jeg nu igen tager over for at opleve. Kongelaksefiskeri i



Fredag 15/06

De sidste hektiske ting skal overstås i Rødovre. Der skal handles bil, der skal køres bil til mekaniker og der skal tages imod de kommende fiskekammerater. Holdet i år bliver på kun 5 personer. Paw, min svoger, ankommer som den første, demæst Erik vore glade rejsearrangør som også medbringer Kim "snepe" og Bjame "runge". Et par gæve sønderjyder. Den ene slagter/kok og den anden bygningssnedker/put & take ejer. Begge er grønne i forhold til kongelaks, men ikke ubekendte med laks fra Atlanterhavet. Min kæreste Irene her også og snart er hytten

fylt med fiskesnak og en vært der forsøger at få pakket kuffert med tøj, grej og alle de små ting jeg absolut ikke kan undvære. Hvorfor er det lige jeg altid render rundt i sidste øjeblik og pakker. Og hvorfor er det lige jeg altid får taget alt alt for meget med. NU må jeg altså se at få lavet den pakliste så jeg ikke slæber mig en pukkel til. Det lykkes at få fyldt en kæmpe rejsetaske og lidt over midnat kan alle gå til ro, med laksedrømme og fight af fisk for det indre øje.



PAW OG KIM PAKKER STÆNGER

Lørdag 16/6

Op klokken alt for tidligt. Afgangen fra Kastrup er godt nok skubbet i år, qua ændret flyrute, men alligevel er alle oppe og checke de sidste stumper og få lidt morgenmad. Afsked med kæresten som jeg nu må undvære i 14 dage. Det er et uretfærdigt valg, men af sted må jeg. Og jeg kommer jo hjem igen, hvis altså jeg kan undgå de vilde bjørne derovre 😊 Turen er i år lagt således at vi skal via Atlanta og Salt Lake City for at komme til Anchorage. Ikke den mest optimale rejseplan for at sige det mildt, men vi er villige til at strække os langt for at komme over til kongelaksene. Selve turen forløber stille og roligt. Ikke de store forsinkelser. Fremme i Anchorage er det altid spændende om al bagagen er nået frem. Stængerne ankommer og kufferne begynder at trille ned på båndet

lige så stille og roligt. På et tidspunkt dukker en af mine trøjer frem. Den burde altså ligge i en taske, men kommer helt mutters alene frem på båndet. Bliver demæst suget ned imellem 2 bånd og er væk! Næste objekt på rampen er tasken som trøjen rettelig burde ligge i. Det ene siderum er skåret op og der er derfor røget lidt stumper ud af den. Ikke det store problem.

Værre er det at Paw's kuffert simpelthen ikke dukker op. Efter anmeldelse til flyselskabet ryger vi af sted ud til vores "guesthouse" Vi skal som sidste år på hos Jason International. Der bliver lavet arrangement med den ansvarlige i lufthavnen der vil sørge for at kufferne bliver bragt frem til os når den når frem. Også selv om vi er ude i ødemarken skal

han nok sørge for at vi får den. Det lover han!. Paw bliver nød til at handle det mest



PAW MED 1/3 AF DET HANDELEDE MAD

fomødne. Og det mest fomødne er altså ikke bare lige undertøj og tandbørste når man skal være væk fra alt hvad der hedder forretninger mv. i 10 dage.

Klokken 02.00 om natten kan vi endelig

gå til ro. Det varer dog kun til klokken 04.00 da der dukker andre gæster op som har været i byen. Og det er ikke cola light de har nydt hele aftenen. Klokken 6 står jeg op da jeg alligevel ikke kan sove. Dels på grund af partygæsterne, men også fordi laksefeberen har gjort sit indtog. Floden og laksene er lige om hjørnet. Jeg får lavet lidt morgenkaffe og er ikke den eneste der nyder godt af det sorte guld på kanden.

Klokken 9 er vi alle 5 klar til at shoppe mad til turen. 3 amerikanske indkøbsvogne bliver fyldt med alt lige fra steaks til toiletpapir. Maden er inkl. I turens pris, så jeg overlader med glæde regningen til Erik. En halvanden meter lang bon popper ud af kasseapparatet og vi kan køre ned til opmagasineringslageret ved Trail Ridge air som skal flyve os til Lake Creek næste formiddag. Kasserne bliver pakket med det hele og nu mangler vi kun at shoppe personlige ting. Min plan i år er at anskaffe et HD videokamera. Billeder siger rigtig meget, men levende tv

billeder fra området kommer forhåbentlig til at sige endnu mere. Det viser sig dog ikke sådan bare lige at være så let. USA bruger et andet system end vores eget PAL system. Efter opringning til afdelingens kloge hoved som viser sig at være i Tyskland, finder jeg dog ud af at det godt kan lade sig gøre. Ekstra batterier og en ordentlig stak bånd bliver suppleret op til indkøbsvognen og så kan vi ellers lave film om



BURGER KING

fiskeriet når vi ankommer til floden. Sportsmann Warehouse, Wall Mart og ikke mindst Mountain View Sport får også glæde af vores visakort. Paw har ligesom

et par småting eller 50 han skal have handlet grundet den manglende kuffert. Hjemme på hotellet omkring spisetid, hvor Jason er ved at lave grillet kylling til alle gæsterne, i anledning af Fars Dag. En stor del af gæsterne er unge bulgarere som arbejder på fiskeforarbejdnings fabrikker. Til dem der måtte have set "deadliest catch" på discovery burde der være en klokke der ringer. Og rent faktisk bor der også en på hotellet som har sejlet på en af bådene der fanger krabber ved at sætte livet på spil på det oprørte Beringshav. Min udprægede søsyge gør at jeg med sikkerhed aldrig kommer til at have sådan et arbejde, men spændende er det at se på i TV.

Vi vælger at indtage aftensmaden på Outback Steakhouse. De serverer blandt andet et kæmpeløg der bliver friturestegt og krydret. Meget speciel ret som på det varmeste kan anbefales.



HOLDET ER KLAR TIL AFGANG

Egentlig er det ikke så pokkers svært. Man pakker noget tøj, noget fiskegrej, lidt fornødenheder og rejser den halve klode rundt!!

Mandag 18/6

Op klokken 6. Laksefeber, fiskene danser for enden af min snøre og den ene store kongelaks efter den anden er ved at blive landet. Filmen kører igen og igen i mit hoved. Men inden den kan blive virkelighed er der lige noget bagageslæbning og en flyvetur der skal overstås. Jason er så flink at køre os ned til Trail Ridge Air hvor vi tusser lidt rundt og venter på vores vandflyvere. Endelig kommer de og vupti er vi på vej.

Det betyder bare at jeg skal starte forfra med at finde standpladserne til laksen. Og deri ligger der jo sådan set en dejlig udfordring. Men mærkeligt var det altså at se hvor forandret det hele var. Lejrpladsen var der trods vandmasseme stadig. På nogle timer fik vi slæbt bagage over og gik i krig med opbygningen af vores "flodhjem" de næste 10 dage. Når man skal være på en plads i længere tid kan det godt betale sig at placere tingene

stikker for at høre springende laks.

Klokken 16 var det så tid. Svoger og jeg stod nydeligt plantet i floden iført åndbare gummibukser, sej fiskekasket og var klar til at bade hjemmehundne storfangerfluer. Nu skulle de få de kongelaks. Vi var bevæbnede og klar.

Solen bagte ned fra en skyfri himmel. Faktisk så meget så mit nye kronragede hoved blev skoldet.

Fisk fik vi ikke rigtig nogen af. Enten havde vi ikke fundet dem endnu, eller også var opgangen forsinket. Kongelaks vandrer normalt op i Lake Creek fra primo juni til medio juli. Huller i ozonlaget, stigende have, smeltende indlandsis, smog i Japen og hvad der ellers findes af ændringer i klimaet gør at det ikke er sådan 100% til at regne med. Derudover er det naturen og ikke DSB vi har med at gøre. Ja ok, nogen vil nok påstå at laksene er mere præcise end DSB, MEN de var der bare ikke!. Jow der var laks, men der var ikke nok.



AFTENHYGGE VED BÅLET

Svanelandning på Bullshitna Lake og Jim står klar til at modtage os. Det er dog med en meddelelse om, at floden ikke er helt den flod vi kender!. Sidste år i August/september var der en kæmpe oversvømmelse. Det der i Norge hedder flom. Vandet fossede simpelthen så stærkt i floden at oprindelige gydebanker blev revet med. Sådan er naturens betingelser.

lidt fornuftigt. Der er jo en grund til at der findes indretningsarkitekter. Både værers tørrestativ til waders, vores stangstativ og brusekabinen skulle fældes i skoven og sættes op med elektrikerstrips. Økse og machete arbejde i lyntempo. Overdækningen til spise/opholdsplads blev hejst og teltpløkker blev slået i gruset med store sten. Alt imens det ene øje hele tiden observerede floden og ørene stod på



SKÅL SVOGER

For at få kongelaks til at hugge kræver det at de bliver stresset og irriteret af artsfæller der vil have den samme plads som de står på. Det gør dem aggressive. Den aggressivitet får dem til at hugge efter fluen når den bliver præsenteret rigtigt og lige for snuden af dem. En enkelt kongelaks der står og trykker sig på bunden har ikke travlt med at værfe fluer fra Rødovre væk.

Aftensmaden stod Erik for. Det blev til æggecake a la Senger og blev nydt i fulde drag.

Vejret kunne vi som nævnt dog ikke klage over og aftenkaffen/wiskyen blev nydt foran det buldrende bål om aftenen. Trods manglende fisk var det nu ganske rart og dejligt at være tilbage. Tilbage i mit fiskehjem. Forunderligt at føle sig hjemme her i ødemarken blandt ørne, elge, sønderjyder og vilde bjørne.



FLUEBINDINGSHYGGE I VILDMARKEN



Tirsdag 19/6

En foruroligende stille dag som jeg skal springe over i elegant lethed. Der blev kæmpet på alle fronter, men vi fandt ingen slag at vinde. Laksen legede enten gemmeleg med os eller også var den der bare ikke. Hele vejen rundt blev der givet gas, men uden resultat!. Vi lader dagen gå over i "bare en af de slags dage"



Onsdag 20/6

Tidligt oppe og på den igen. Det er muligt det var været småt med fangsterne (vist en optimist der taler her, der har ligesom ikke være nogen endnu ☺) men det skal ikke slå os ud af kurs. Floden ligger lige 14 meter fra teltdøren. På vejen passerer jeg kaffemaskinen og så er det ellers bare i omgang.

Og endelig. Endelig lykkes det at få kroget et par laks. Kim og Bjame får deres første nærkontakt med kongelaksen og bliver "mærket" for livet. Jeg tager lige mine morfarbriller på og sætter mig i lænestolen med en Werthers Ægte... JA JA, MEN.. jeg husker så tydeligt hvordan det var første gang en kongelaks bed på min flue. Det tog mig flere timer at komme mig over chokket. De gæve sønderjyder ser nu ud til at tage det hele med lidt mere ophøjet ro, om end de får lidt større armbevægelser end gennemsnitssønderjyden vist normalt får.

Omkring frokosttid lykkes det så gruppen at lande den første laks. Kim Hansen alias, sneppe, alias kokken, alias monkey butt får den første kongelaks på krogen og han bliver lige Kim 4 år der har fået en kæmpe gravko i julegave!. Sikke da han kan smile. Colgate kan bare ringe.

Vi har splittet os lidt op og forsøger at lure hvor laksen står. En god bid af de amerikanere der har heroppe har fundet en pool, men står til gengæld rimelig tæt. Det gider vi ikke, så vi går vore egne vege i søgningen. Denne søgning har nu givet Kim pote da ham og Bjame på et stræk

lidt væk fra vores lejr har fundet en strømrende der holder fisk.

Super dejligt at se. Og selv om jeg er sikker på Kim har gjort sig sine overvejelser omkring fight af kongelaks inden han kom herop, så er der alligevel ikke rigtig noget der helt kan forberede en på hvad det vil sige at stå med ekspresstoget over dem alle for enden af linen.

Dagen igennem mister jeg et par fisk, og nu skal jeg virkelig tale med store bogstaver til mig selv for ikke at gå i selvsving. De før omtalte store følelser er ved at få overtaget i mig, og frustrationen skal snart ud på den ene eller anden måde. Selv om jeg virkelig under Kim og Bjame som nye heroppe at få fisk, så huer det mig ikke at det jeg indtil nu primært har fotograferet er det smukke landskab vi står midt i. Bevares, det er smukt, men jeg synes stadig det er smukkeste når det er ikklædt en friskfanget kongelaks i min favn, på vej tilbage i floden som tak for kampen.

Nede omkring lejren mister jeg en fisk jeg rigtig rigtig gerne ville have haft ind. Den har været stor. Ikke bare sådan stor, men RIGTIG stor. +25 kg. Paw mister også store fisk, og vi skal godt nok holde hinanden til ilden for ikke at blive alt for påvirket af det magre resultat.

Selv en tur ned til gode gamle "Danmarksstræde" gav heller ikke noget resultat!. Altså. Der måtte en pause til. Hjem til lejren og hvad gør man når solen

bager ned og det er 30 grader varmt. Man bader. Og ikke bare under bruseren, men ude i floden. Jeg var af den overbevisning at min ringe vægt ville være en betydelig sikkerhedsrisiko ude i floden. Der var overhængende fare for at jeg ville blive ført hele vejen ud til Yetna, 5 km længere nede, så det blev modige Paw der strøg opstrøms i tangatrusse og bar overkrop. Min vovehals af en svoger gik faktisk så langt at han svømmede ca 50 meter crawl derude i strømmen blandt laksene. Vist godt han havde badebukser på ☺

Aftensmaden stod svogermakkerparet Henrik og Paw for. Den stod på Steaks med Sac de Surprise på grillen. Vi havde bare glemt at vi kun var 5 personer og fik vist lavet mad til 12, men ok. Ingen gik sultne i seng den aften!.

Efter maden begyndte Erik at lande fisk og var vi ikke desperate tidligere blev vi det nu. Undertegnede kunne ganske enkelt ikke leve med at være den eneste uden fisk på land!. Alt blev prøvet. Kort forfang, langtfang. Ny flue. Nye indtagnings teknikker og lige lidt hjælp det. Vi måtte lide den tort at gå i seng uden fisk på tasken. Ohh ak og ve en jammer. Hr.



SNEPPE MED SIN FØRSTE KONGELAKS.

Torsdag 21/6

Sov længe. Træge fisk og alt for mange dage uden søvn krævede simpelthen at soveposen blev lagt ordentligt til. Da jeg endelig fik øjne røg der først lidt havregrød ned. Det har de tidligere år altid hjulpet. Både på fiskehumør og fiskelykke, så det

lille knep måtte også testes. Jeg gik længere opstrøms i et strømstykke hvor floden deler sig i 2. Efter kast nr 39087 sådan ca landede fluen midt i strømmen og et splitsekund senere flexede stagen helt i bund. ENDELIG!!

En laks strøg med det samme 50 meter opstrøms i et rasende tempo. En venlig sjæl var straks klar med nethjælp. Men erfaringen sagde mig at den kom nedstrøms igen. Og når den gjorde det havde den helt sikkert ikke tænkt sig at gøre holdt midt i den stærkt strøm, så landing ville ret sandsynligt foregå nede omkring lejren. Og jeps, ganske rigtigt. Som Alsonso i sin F1 racer kom den retur med expressfart og strøg lige igennem strømmen og videre nedstrøms. At stoppe den var fuldstændigt nytteløst. Det var bare at holde fast på grejet, forsøge at holde stram line og så sætte i rask trav ned gennem floden. Paw havde observeret det hele og stod klar med nettet nede ved lejren. Efter endnu et par hæsblæsende ture ud i floden var den endelig landingsklar og min gode svoger svigtede ikke. Er du da helt vimmer hvor var det dejligt. Den var ikke stor, men den var i nettet og roen listede ind i kroppen som sirup der løber gennem en stak pandekager!

Fisken var kroget i rygfinnen. Det forklarede lidt bedre hvorfor den var så

ustyrlig. Det er jo ikke så pokkers sportsligt, men det er hvad der kan ske. Krogen blev taget ud og fisken strøg ud i strømmen igen, med tak for kampen og god fornøjelse med forplantningsarbejdet.

Svoger Paws normale glade ansigt begyndte at trække furer af bisterhed over sig. Om morgenen havde han selv bundet sig en flue som han nu mente måtte prøves. Normalt er Paw ikke den store fluebinder, så hans snobbende og bedrevidende svoger, mig, måtte lige give den et par kommentarer med på vejen. Fluen havde han ikke desto mere sat på. Hans allerbedstefiskebuddysvogervejlighed stod ved hans side da hans misfoster af en flue krogede en laks ude i den stærke strøm. Mine hovne holdninger om antal tøm og proportioner på fluen blev på et splitsekund gjort til skamme. Han stod nu som styrmand med laks på linen og et meget anspændt ansigt. Jeg fór ned efter et net, mens Paw fightede fisken det

bedste han havde lært. Hans rolige gemyt må have tæmmet kæmpen derude, for den blev pænt i området uden at stikke snuden nedstrøms som vi kunne frygte.

Et tungt pres hvilede nu på os begge. Jeg følte det måske mere end Paw, men skal sandheden frem tror jeg nok det var Paw der var mest nervøs. Fisken var stor. Det var tydeligt at se da han fik den ind på "kiggeafstand". Som netmand var det nu min opgave at få fisken så roligt som muligt i nettet uden den slap taget i fluen eller lavede anden ravage i rabalderstræde så Paw mistede den. Første landingsforsøg gik skidt!! Ihhh Nettet var for lille til bare lige at køre under fisken og svirpe den op. Næste landingsforsøg gik også skidt. Da jeg 5 gange havde forsøgt at få skovlen under fisken svedte min svoger altså noget mere end de 35 grader berettigede ham til. Nu skulle den altså i nettet den fisk!.



Amerikanerne bruger en metode hvor de hæver nettet som en indianer der jager ørreder med spyd. Det bliver så hugget ned lige foran snuden på laksen, som skræmt at det store fremmedlegeme der kommer ned i dens flod, suser lige frem for at undgå faren. Det der sker, er bare at den svømmer lige ind i nettet som herefter blot skal løftes, og så er laksen landet. En metode der lyder let, men langt fra er det i virkeligheden. Og går det galt så går det gerne grueligt galt med mistet fisk som følge. Så den metode synes jeg altså jeg ville prøve for første gang ☺ Paw svedte stadig. Mere og mere.

Ned bagom fisken og så snige sig ind på den. Paw holdt den fast ude i strømmen og jeg var til sidst lige bag den. Hævede nettet og kylede det så ned i vandet. Sekundet senere kunne jeg både se og mærke fisken svømme ind i nettet. Et hurtigt ryk i håndtaget og fisken var fanget i netmaskerne.

Værsgod makker. Så er der fisk!

Min sveddrømmende svoger rakte næven ud. Trak den hurtigt ind til kroppen og råbte så ellers bare JAAA!!! Håndslag mellem fanger og netmand, og så skulle den store fisk altså både vejes og fotograferes!. 20 magiske kilo stoppede vægten ved!. Den fisk tror jeg ikke Paw glemmer sådan lige de første 30-50 år!

Bjarne fik også fisk i dag så humøret steg ganske betragteligt i lejren og der blev delt rundhåndet ud af godterne om aftenen ved bålet.

Bjarne har i øvrigt vist sig som en ypperlig GDS mand. Runge er hvad vi her på vejen kalder en "fikser". Nu stod han tilfældigvis og manglede en vadestav. Så fatter man naturligvis sin kniv-folde. Finder en egnet kæp og snitter så ellers en hel aften foran bålets skær. Laver indgravninger og det hele, og monterer så noget af det overlevelsesreb man altid har på sig. Bingo, og en vadestav er født...Buttnice Runge...



Fredag 22/6

Hmm. Endnu en total død dag ved Lake Creek. Meget meget frustrerende.

Besluttede mig for at lave ekspedition ud af det. Længere opstrøms havde Paw og jeg set et kæmpe træ der var væltet ud i floden. Det burde være muligt at gå/kravle på træstammen og derved komme over på den anden bred. At vade over floden var ikke lige min kop the. Jeg vejer lige 30 kg for lidt til at det er både sikkert og sjovt.

Kameraet blev pakket ind i den vandtætte beholder og så skridtede jeg af sted med nye eventyr. Jeg blev nærmeste helt opløftet af at skulle på udflugt og kom hurtigt frem til stammen. 3 skridt ude på stammen blev jeg kylling og satte mig ned. Med stagen mellem tænderne gik resten af turen med at skubbe rumpen hen over barken på træet. Tak gud for mine Vision Endurance waders. De holder godt nok til lidt af hvert!!

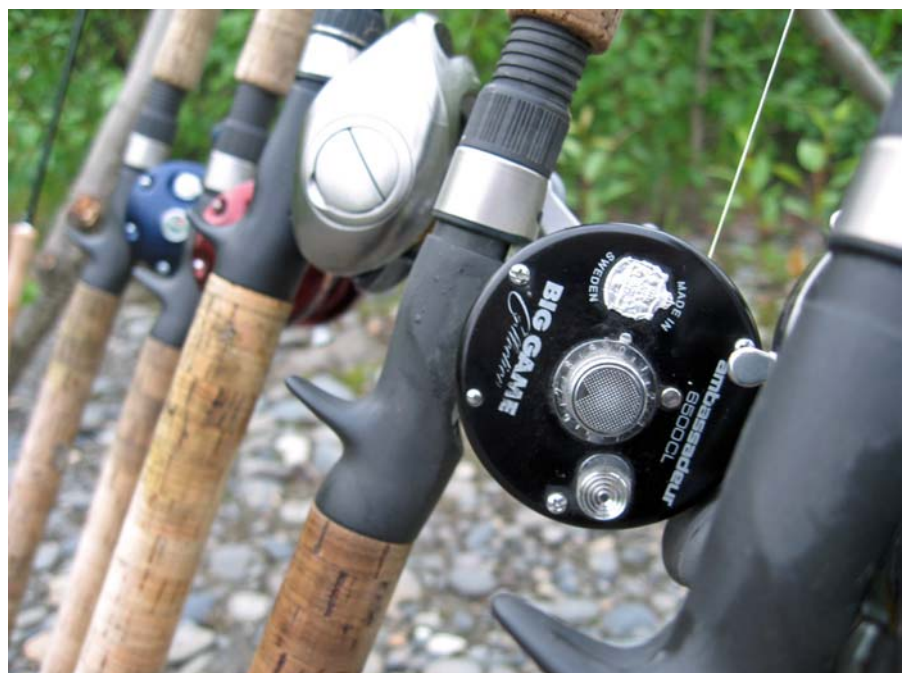
Halvvejs ude ville jeg sætte af med foden på en knækket gren. Resultatet var at den knækkede endnu mere og den ærede skribent lå sidelæns på træstammen hængende over frådende vand med en fiskestang mellem tænderne. Ikke noget kønt syn, men garanteret hylende morsomt for dem der måtte have set det. Jeg hørte aldrig noget for episoden, så mit gæt er at ingen har bemærket min akavede kravlegang over stammen.

Til sidst kom jeg over og kunne begynde at gå ind i baglandet til floden. Op ad en sideflod til et utroligt smukt landskab.

Man bliver altså bare en smule bjørnepananoia når man render rundt der

mutter's alene og ikke rigtig laver noget lamm. Besluttede mig derfor for at fløjte og sådan. Det har ikke lydt kønt, men det er effektivt til at holde bjørne på afstand. De ser ualmindeligt dårligt, men hører og lugter fortrinligt. Så en laksefisker der ikke har badet et par dage og samtidig går og fløjter er en god cocktail til at holde bamsefar på behørig afstand.

Savnet af kæresten er stort på sådan en dag hvor der ikke rigtig sker noget. Ikke fordi de kære derhjemme ikke er savnet, men på dage uden fisk er der bare mere tid til at tænke over det. Kære fiskegud. Må vi ikke godt få noget regnvejr og nogle fisk i morgen ☺





Lørdag 23/6

Sov lidt sent, men var alligevel kl 7.30 oppe som den første. Når man har haft en død dag bliver det nok en smule sværere at komme ud af den varme dunfyldte sovepose.

Paw og jeg pakkede en rygsæk og drog mod Danmarksstræde. Efter 5 mistede rigs ude i strømmen opgav vi dog foretagendet og vendte snuden hjemad igen. Mødte et par velkendte amerikanske ansigter. Den ene af dem, Bob, skulle til København her til sommer. Jeg foreslog ham en sommeraften i Nyhavn og håber så ellers han vil nyde sine dage i det københavnske.

På vejen hjem stødte vi ind i Kim og Bjarne der viftede og piftede. Kim havde lige genudsat en 19 kg's laks og var helt oppe og køre. Super dejligt for ham. Opildnet af hans fiskelykke gjorde vi dem selskab, men mærkede ikke noget på strækket. Det har nu regnet i et par dage og floden stiger betragteligt. Det lugter af fisk. Når vandet stiger fører det mere ferskvand med sig ud mod bugten hvor laksene venter på at stige. Og ganske rigtigt.

Resten af aftenen kastede 3 gode fisk af sig på henholdsvis 12, 14 og 16 kg. ENDELIG viser floden sig fra sin gode side og vi er ved at få styr på hvor fiskene er. Strækket ud for lejren holder faktisk en del fisk. Vi finder ud af at de går lige ud for vores fødder. Det vil sige at de trækker op langs kanten på vores bredside.

Aftensmaden var Paws og min lille opgave. Vi valgte ikke at lege Konrad og Axel, men biksede noget chilli con carne sammen.

Ned strøg det.

Troen er kommet igen, men kun de næste dage vil vise om mine anelser er rigtige.

Ud for lejren tog Runge sig en lille vandgang. Grundet regnvejret er det næsten ikke til at se bunden. Man kan derfor heller ikke se hvor man træder. Hans jyske str 43 bankede mod en sten og han måtte lige en tur ned og hilse på bunden. Det tog han nu ellers meget roligt.

Et ægtepar inde fra Anchorage lagde deres båd til ikke lang fra hvor vi fiskede. Jeg fik en sludder med dem og vendte klokken 22.30 snuden med lejren. Kunne lige så godt fiske på vejen tilbage, og sørme om ikke dagens 4 fisk bed på fluen. Ikke så snart havde jeg råbt Fish on før svoger Paw kom strygende med et net. Han må have en 6 sans eller nogle særdeles gode ører siden han sådan bare kan dukke op.

Fisken måtte lade livet. Der er fiskeindflyvning i morgen og Runge ville gerne have fisk med hjem. Jeg selv tager ikke fisk med hjem fra denne tur. Kummefryseren er solgt og de fylder altså lidt mere end et par flutes de fisk. Selv når de er rensset.

Aftenen er også Sankt Hans Aften. Axel, Mogens og Dres lavede fint sankt hans bål med heks og det hele. God stil. Vi fik også gang i bålet og sluttede af med den traditionelle bålhygge. Et par spæde forsøg på at synge et par sange blev ikke rigtig til noget, men den gode mening havde vi da.

Mine aftener slutter altid med at jeg går ned til floden og lige nyder stilheden og det strømmende vand. Kan godt li lide at "læse" den. De vittige hoveder spurgte om ikke jeg gad læse højt ☺. Må vist være den perfekte godnathistorie for en laksefisker.





Søndag 24/6

Oppe klokken 05.40 og lave lidt morgenkaffe. Tog lige et par kast uden succes inden jeg gik retur til lejren hvor Erik havde brygget havregrød. Snejpe og Runge kravlede også ud af den store varme sok og alle sad vi og nød den varme grød med sukker og sirup. Ren EPO til drengene.

Efter morgenmaden var vi så klar til at kaste os over fiskeriet. Erik lagde ud som den første med fisk på land. Vandet er blevet godt og grundigt grumset af al den nedbør, der trækker ting og sager gennem floden, men fiskene er her, så det er bare at klø på.

Min første fisk kom lidt senere på land. Ikke den store af slagsen, men dejligt at få en god start på dagen. Dernæst tid til kaffepause. Mens kaffen blev nydt i fulde drag kunne jeg se Runge stå med bøjet stang. Han var ikke blevet tilsmilet af heldet så meget som hans indsats havde gjort ham fortjent til. "sæt kroge" råbte jeg over til ham. Og så skal jeg ellers love for at stangen blev revet baglæns så kroge kunne få ordentligt fæste i fisken. Reaktionen fra kongelaksen udeblev ikke. Vandet eksploderede ude foran ham som var der en der havde smidt en halv gris i floden. Op af stolen og fat i nettet. Midt i hans koncentration brød der et smil frem på hans ansigt, og et højtlydt JA SGU kom også frem over hans læber da jeg spurgte ham om han nød det. 1 tredje landingsforsøg kom fisken i nettet og fisker og netmand kunne udveksle det obligatoriske håndtryk.

Lidt over frokost strøg en camouflagedfarvet speedbåd ind mod bredden længere nedstrøms i bedste komandostil. Ud af båden sprang 3 state troopers. Det er politifolk med ret til at uddele nogle seriøse bøder såfremt man ikke overholder de gældende fiskeregler. De strøg hurtigt gennem området og indsamlede alles fiskelicens. I licensen SKAL man indskrive de laks man slår ihjel. Når laksen er tilendebragt skal den umiddelbart derefter indskrives i licensen og der kan så ikke fiskes mere efter kongelaks den dag. Reglen er enkel og står ikke til diskussion. Især ikke når en State Trooper er armeret med alskens håndvåben.

Det viste sig at de havde ligget i buskene på den anden bred siden klokken 5 i morges og havde observeret os. Tænk hvis den hjemlige fiskekontrol gjorde noget tilsvarende.

Vi havde alle rent mel i posen undtagen Runge. Det vil sige, han havde sådan set

rent mel i posen, for den laks jeg havde landet for ham tidligere havde han slået ihjel og korrekt indskrevet i licensen. Han kunne bare ikke lige huske hvad dato det var, så derfor var der ingen dato påført. Han havde stoppet fiskeriet og ellers fulgt alle regler. Det var derfor en lidt tung bet at skulle betale en bøde på \$110 for den manglende dato. Men der er ingen kære mor. Og han tog det da også med oprejst pande uden at kny. Regler er regler. 2 amerikanere var ikke så heldig som Runge. De havde fanget fisk, slagtet dem og fiskede videre. Det betød konfiskation af fiskegrej samt en bøde på \$110 til hver. Og det er lige meget om det sæt du fisker med koster 10.000 eller 100 \$.

Efterfølgende fik vi os en god sludder med kontrollørerne. De viste sig at være nogle flinke folk og afslutningsvis fik vi også lov at tage et billede af dem.

Selv de både de sejler rundt i er nogle der tidligere er blevet konfiskeret. Det redskab du bruger til at fiske ulovligt med bliver simpelthen taget. Og bådene er IKKE

billige!.
Sådan.



Efterfølgende mistede jeg 3 gode fisk. ØV, men sådan er livet nu engang. Uden direkte kontakt til fisken er det umuligt at få sat krogen ordentligt, og laksen gør sit ypperste for at komme af med krogen når først den har sat sig fast i kæben på den. Laksen vinder nogle gange og det er præcis som det skal være. Efterfølgende kom der en enkelt på land og tilstanden på floden nærmer sig så absolut det normale. Hvilket i det store og hele betyder at fiskene ER derude. Resten er så op til fiskeren.

Kim landede en flot 16 kg's fisk senere. Den er ikke længere levende i denne verden, men ligger frosset ned i en fryser i Haderslev. Eller måske er den anrettet med citron, dild og lidt lækkert brød?

En halv time før lukketid fik en af amerikanerne en fisk på der gik fri af vandet. Jeg har gennem 5 år fiskeri på floden set rigtig mange fisk. Den her er ubetinget den største jeg nogensinde har set. Den var VOLDSOM!! Jeg ved godt et gæt fra min side er helt ude i hampen, men skal jeg vove det ene lystfiskerøje og komme med et skud så var den et sted mellem 30 og 35 kg!! Den størrelse fisk går op i Lake Creek. De er bare ikke sådan lige at hive ind når de stiger på krogen.

Han havde den også kun på i ca 10 sekunder så var laksedansen slut og han måtte slukøret være bænkevarmer resten af aftenen med et hængemule ansigt af karat.



Mandag 25/6

Først oppe 07.23. Vi har et jordegem boende tæt på lejren. Det kom på morgenvisit og blev fodret med peanuts og andre herligheder. Han kommer fantastisk tæt på og er nok det mest gennemfotograferede jordegem i hele Alaska ☺

Efter den efterhånden obligatoriske havregrød var det blevet tid til lidt fiskeri. En halv times tid efter start er der bud efter fluen og stagen bøjer i bund med laks for enden. 3 solide modhug og så kan fighten ellers begynde. Laksen ville kun en vej, nedstrøms. Og så er parolen ganske klar.

Man følger efter. Den helt specielle disciplin, laks-på-krogen-løb-langs-bredde disciplin. Efter det første udløb stoppede fisken. Jeg var kommet op på siden af den, og så stod vi ellers og samlede kræfter. Jeg forsøgte at samle lidt

flere kræfter end fisken ved hele tiden at trække den ud af strømmen. Laksen skal derved bruge kræfter på at komme tilbage i idealsporet, som for en laks vil sige næsen opstrøms. 2 venlige amerikanere gjorde sig klar til at lande fisken. Paw var travlt optaget som kameramand. I andet forsøg strøg den i nettet. Den kunne jo ikke vide at den bare skulle ind til bredden og fotograferes, hvorefter den ville få sin frihed til at viderføre arten. 17 kg kongelaks kom ud af nettet og blev afkroget.

Mat i arme og hjerne satte jeg mig ned for at nyde en kold cola. Paw fik min stage i hånden. Setuppet havde givet fisk, så hvorfor ikke igen.

Næppe havde jeg plantet mig i en camouflagede liggestol førend min svoger proklamerede FISH ON!. Sådan svoger.

Fisken blev landet og det medførte så at der var et par andre der også gerne ville fiske med den ☺ måske man skulle etablere et stangudlejningsfirma ved flodbreden.

Øjeblikket senere var der vild opstandelse ved floden. Der blev råbt bjørn og da jeg stak næsen rundt om en busk kunne jeg se bamsefar stå på den modsatte flodbred.

Lige ud for bjørnen stod 2 gutter og fiskede. Gad vide hvordan det inderste af deres waders så ud lige nu ;-). Der var åbenbart for optaget på floden, så bjørnen valgte ikke at hoppe i baljen til os andre og fiske. Tak for det bjørn, men inden den luntede af igen nåede Paw at løbe ned omkring den og få taget nogle billeder. Nu er min svoger jo ikke klejnt bygget, men alligevel kære Paw. Bjerne er ikke at



Erik og jeg har fiskekonkurrence i dag. Det gælder en drink når vi er tilbage i Anchorage. Og så ikke mindst æren og håneretten. Jeg fører indtil nu 1-0, men med den garvede Hr Senger kan man aldrig vide. For at holde øje med ham stiller jeg mig ikke langt fra hans spot og fisker. Et par ryk i stangen indikerer fisk og da jeg giver modhug suser den opstrøms i raket fart. Paw tager fat i nettet, og så er det bare at vente til den kommer nedstrøms igen. Efter en tur på ca 50 meter opstrøms hvor mit hjul synger og hviner vender den. Turen nedstrøms går om end endnu hurtigere, så jeg bliver nødt til at tage benene på nakken for at følge med. De par amerikanere der står længere nedstrøms tror der er noget galt, indtil de ser det brede smil på mine læber. Efter ca 100 meters løb stopper både den og jeg op. Tiden er inde til strømdansen. Tovtrækkeriet ender med at fisken langsomt overgiver sig, og Paw kan nettede den i første forsøg. For lige at give lidt ekstra kolorit på seancen falder Paw lige i vandet. Dog uden at tabe fisken ud af nettet. Tak svoger. 16-17 kgs stålblank kongelaks bliver fotograferet og så retur. Tak for kampen. Og Erik.... 2-0 😊

De lange dage og den knappe søvn indhentede mig derefter. Faldt omkuld i liggestolen. Skulle bare lige hvile øjenlågene lidt, men endte med at boble hen i sød søvn. Ikke det værste sted at tage en morfar. Vågnede til lyden af en amerikaner med fisk på. 7 håndfulde nødemix og en kold cola fik sat gang i mit trætte kadaver og så var jeg ellers klar til

at fiske igen. Det tog kun et par kast at kroge en fisk, som næsten lavede samme nummer som fisken fra før. Det vil sige at den startede med at gå opstrøms for så at sætte kursen sydover i rasende tempo. Paw løb forrest med nettet og jeg halsede efter. Første problem opstod ca 50 meter nede. Foran os stod en ældre amerikansk herre med laks på krogen. En om end endnu ældre herre forestod landingen af fisken. Der måtte gøres noget. Jeg satte hårdt mod hårdt og fik bremset fisken op ude i strømmen. Landingen af den anden fisk gik stadig meget langsomt og Paw besluttede sig for at tage affære. Han greb simpelthen vores net og gik resolut ud i floden og landede amerikanerens laks.

Gav nettet til den oprindelige landingsmand, tog det tomme net han stod med i hånden og så kunne vi fortsætte nedstrøms. Fisken måtte være kommet sig derude i strømmen, for den fór med express fart nedstrøms. 70 meter line blev revet af hjulet på ingen tid og den var nu på vej rundt om en kæmpe træstamme der lå midt i floden. Det måtte den sådan set også godt, det skulle bare være højre om stammen og ikke venstre!! Igen skulle der sættes hårdt mod hårdt og med max pres på fisken kom den med nød og næppe den rigtige vej rundt om stammen. Paw stod ca. 30 meter fra laksen, der nu var fightet ind på lavere vand. Ved at dirigere ham frem, da vandet stadig var farvet og svært at se igennem, fandt han fisken og fik nettet den. En hæsblæsende fight kunne slutte med en genudsætning.



Vi var stort set kun lige kommet retur i lejren og havde taget et par kast, så havde Paw fisk på. Og det endda på en af hans hjemmebundne fluer. Hmm. Det kan vist godt være jeg skal have en lille svogerlig sluder med ham. Måske det kan dryppe lidt på degnen nu det regner på præsten ☺ Der blev lagt hårdt pres på fisken og Paw fik den ind på lavere vand kun 10 meter fra lejren. Net i vandet, fisk landet, fotograferet og genudsat. Så NU sidder vi altså i vores matchende camouflage ligge stole og nyder en walas. (jysk for en drinks)

Darren og Sid. Et par amerikanere jeg nu har fisket med i 5 år, kom slentrende forbi.

Jeg spurgte pænt om de ville være så venlige at kroge en fisk, da jeg havde taget videokameraet frem og gerne ville skyde

lidt gode actionbilleder. Det så ikke ud til at gøre dem spor. Mens jeg stod og filmede dem, i øvrigt uden held, bliver der råbt FISH ON 10 meter til højre for mig.

Jeg vender kameraet rundt for at konstatere at Kim "snepe" har fået en rigtig god fisk på. Til ære for fotografen vælger han at fighte den på stedet, og det lykkes at få et par endog rigtig gode skud i kassen. 2 gange er fisken fri af vandet og da vores alle sammens landingsmester Paw skal have netmaskerne under fisken vælger den endnu engang at lave et spring ud af vandet. Som tak for de fine billeder bliver fisken genudsat ☺

Tandbørstning ved Lake Creek foregår nede ved floden. Dels er der jo rindende vand, og dels er det en dejlig måde at sige godnat til floden på. Erik og jeg stod og

rensede gebisset da en bæver dukker op ca 30 meter opstrøms. Den dykker ned i vandet og vi kan ikke se den, før den 1½ meter fra os dukker op igen. Den ligger helt stille ude i strømmen og kigger bare på os!. Fantastisk. Med et nærmest "godnat" dykker den igen og svømmer opstrøms. Lake Creek er så meget mere end bare fiskeriet. Det er en naturoplevelse af de helt store.



Tirsdag 26/6

Vækkeuret bipper. Har den her følelse hvor jeg lige har glemt, hvor jeg er da jeg vågner. Skal jeg på arbejde? Skal jeg i haven? Nå nej, eller JOW, jeg skal fiske laks i Alaska. Og det hele kommer til at ske så snart jeg er ude af soveposen!.

05.59.59 står jeg klar i floden. Jeg er den eneste der er oppe. Flodens vandmasser og jeg står i samhørighed. Tankerne flyver. Det er da utroligt at alt det vand bare kan blive ved med at flyde. Hvor kommer det fra? Tiden heroppe i år er også afsat til at få nogle tvivlsspørgsmål afklaret.

Morgener som disse er geniale "tænkemorgener". At jeg elsker min kæreste vidste jeg jo godt, men lige her og nu ved jeg det endnu mere. Min arbejdsituation skal der gøres noget ved.

Det bliver også klaret Luftens klarhed skaber på en måde også klarhed i sindet. Måske jeg er kommet lidt for langt væk i dagdrømmerland. Misser at sætte kroge da en fisk hugger og beslutter mig for at nape noget morgenmad i lejren. Fisk eller ingen fisk. Fantastisk morgen.

Runge lægger hårdt fra land her til morgen. Han har bygget sig et lille ståsted ved flodbrinken. Monteret stangholder og hængt et håndklæde op. Hvad han ikke hiter på den mand. Utroligt. Lejrens Georg Gearløs. På 3 kast kroge og lander han 2 fisk!. Sådan.

Kim kroge også en flot fisk. Den stryger med det samme 100 meter nedstrøms. Jeg får kastet min stang fra mig, griber nettet og løber af sted så hurtigt mine små drengeben kan klare. Først falder jeg over en sten, rejser mig og løber videre for blot

at falde over en træstamme!! Når dog ned omkring hvor fisken er og vader ud i strømmen for at få den nettet. Det lykkes i første forsøg og Kim har også fået sig en perfekt start på dagen. Dejligt for sneppe 😊

Næste levende billede med fisk på kroge er Paw. Han får fightet fisken og får den helt ind til afkrogning. Da kroge er ude og han er klar til at blive fotograferet med laksen, slår den et smæld med halen. Han taber den og den behøver kun nok et smæld med det kraftige haleror for at svømmer ud i floden mellem hans ben!.

Glemmer ikke sådan lige det ansigtsudtryk min svoger diskede op med. Altså.

Efter frokosten får jeg sat fluen i et eller andet stort. Det er desværre ikke en fisk, men en trærod eller noget i den stil. I forsøget på at få kroge fri rykker jeg hårdt i stangen. Der er vist et pølseslogan der hedder noget med "kend den på knækket". Det slogan efterleves og et kedeligt knæk runger over floden. Godt jeg har yderligere et par stænger at trække på.

I morgen er der hjemrejse fra floden. Et par uger mere på floden ville bestemt ikke være af vejen, men der er nu alligevel flere ting der hiver i mig. Kæresten ikke mindst. Men også et varmt bad og et rigtigt toilet ville være en dejlig ting. Aftenen går med at gøre klar til afrejsen. Jeg har dog lært en vigtig læresætning af en af mine kammerater. Du skal aldrig flygte fra en ferie!. Tak Christian. Jeg har derfor stadig fokus på fiskeriet, og er måske knap så

energisk i min nedpakning. Vi skal nok nå det hele.

Der bliver tændt ekstra stort bål i aften, da vi har en hel del ting der skal brændes. Om man er 8 år eller 42 er ligegyldigt. Et bål



trækker altid i drenge. Sjovt at se ilden



buldrer løs og jeg fodrer den lystigt med



gamle sokker, underbukser og t-shirts.

Onsdag 27/6

Så er det sidste fiskedag. Tænk at tiden flyver så hurtigt. Det er også Paw og Kims fødselsdag. Paw havde kun et ønske denne dag. En dejlig flot sølvblank laks på krogen. Den gave ville jeg jo gerne give ham, men den er både svær at pakke ind, og så er det meste jo nok op til ham selv.

Selv om det er sidste dag er jeg først iført waders og fiskeklar klokken 7. Min gode ven Bob står som den eneste og fisker. Han har haft 3 hug siden klokken 6. Han fisker udelukkende med "Rags". Det her amerikanske skumstykke med noget gam trukket igennem. Velvilligt får jeg et par

stykker af dem for lige at prøve. Fisker dog videre med vores traditionelle fluer indtil omkring 9 tiden. Så er det altså tid til at prøve de farvestrålende "rags".

Omkring kl. 9.15 tager tingene fart. Laksen hug på disse rags er ikke som på en flue. Det kribler og nibler nærmere ved krogen. Som om den stopper op i sit drev. Jeg forsøger at give modhug og afslører derved laksen der har nappet krogen i den anden ende. Endnu et par modhug sikrede at fluen var godt forankret i kæften på laksen og så skulle fighten tage sin begyndelse. Det måtte dog lige vente. En

uopmærksom sjæl havde fået sat sit sin flue fast i min line. Den skulle lige afmonteres inden vi kunne kæmpe videre. Så ved ikke at lægge for meget pres på fisken, men bare lade den stå i strømmen kunne Paw nå ud til linen og få fjernet fluen, og SÅ kunne det begynde. Ikke længe efter var en 15 kg laks landet. Tilbage på pladsen og 2 kast senere sad nok en laks på krogen af samme størrelse. På 2 timer krogede jeg og landede 5 laks!. Det er nok noget af det vildeste jeg har prøvet. Og så på sidstedagen. Ihh.



De der "rags" skal jeg vist have lavet mig nogle stykker af næste år.

Paw overgav sig til sidst og skiftede også til rags. Det tog ham kun 10 minutter så flexede hans stage helt i bund og et smil bredte sig på hans læber blandet med dyb koncentration. Var det fødselsdagsgaven der sad for enden af linen. Jeg greb nettet og efter en pæn lang hård fight troede jeg fisken var klar til landing. Det var den ikke!. Det tog 5-6 forsøg inden fødselsdagsgaven lå i nettet. En stålblank kongelaks. Frisk fra havet. En utrolig flot fisk. Alle var henne og ønske tillykke. For lige at sætte lidt ekstra kolorit på dagen og Paws fine fangst spankulerede

en elgko med kalv over floden 70 meter fra hvor vi var i gang med landingen af laksen.

Sikke en scene. Som taget ud af en film. Og på en eller anden måde det perfekte punktum for fiskeriet. Vi var mætte. Af både fiskeri og oplevelser og tog nu en turbopakning af de sidste stumper. Alt blev bugseret op til Bill og Jim's hytte. De har en pontonbro hvorfra vi skulle hentes i 2 vandflyvere.

Der blev sagt pænt farvel til dem vi nu har delt fiskevand med i 10 dage. Adresser blev udvekslet og så var det bare at vente på lyden af en Beavervandflyver. Ventetiden gik med at spille hestesko. Det gælder om at kaste en hestesko som skal

ramme omkring en pind på ca 10 meters afstand. Jeg kan godt afsløre at det er pænt meget sværere end man tror. Team Svoger var så heldige at slå Team Sønderjylland og vi vandt en drinks inde i Anchorage dagen efter.

Flyverne ankom og Kim og jeg tog den første flyver retur. Jeg fik æren af at sidde forrest. Piloten monterede et sæt hovedtelefoner på sig selv og mig, og for første gang kunne jeg følge med i kommunikationen hele vejen hjem. Der blev også sat musik på, og til lyden af Dire Straits fløj vi væk fra vildmarken og ind i civilisationen igen.



Efter ankomst og udpakning hos Jason røg 5 nyvaskede drenge så en tur i byen for at få lidt god mad. Byens bedste restaurant er så ubetinget Club Paris. Det lyder lidt skummelt, men er altså en restaurant ☺ Jeg fik serveret King Crabs. Kæmpekrebs som dem vi ser blive fanget på Discovery Channel. Du milde moses hvor smagte det lækkert. Et sublimt punktum over i'et på en fantastisk fisketur. Vores servitricer kendte rent faktisk skipper og personale på båden Time Bandit der optræder i Deadliest Catch. Så vi fik rigtig knubbet os med de kendte. Følte vi da ☺

Næste dag var hjemrejsedag. Der blev powershoppet så selv vore kærester hjemme i DK ville blegne. Der skulle købes gaver med til de kære derhjemme og suppleres op med billigt fiskegrej, tøj og alt muligt andet. Faktisk så meget at jeg måtte købe en ekstra kuffert. Slutteligt tog vi ned for at se på det bergtede Ship Creek fiskeri mit i Anchorage. Jeg har tidligere fortalt om det, men det gør det ikke mindre fantastisk. Desværre på den negative måde. Folk står skulder ved skulder og forsøger at fange kongelaks ved at vippe agnen 2 meter opstrøms, lade den glide over bunden, hive den direkte ud af vandet og gentage proceduren. Men ok. Jeg skal måske gøre mig til dommer over deres måde at fiske på. Det er bare ikke en metode der tiltaler mig, og ej heller mine fiskekammerater. Afgang fra Anchorage klokken 01.00 og så var der bare lige 25 timers flyvetur før vi igen kunne sætte fødderne på dansk jord.

Årets tur til Lake Creek, Alaska er ovre. Det har været en super dejlig tur med nogle herlige fiskekammerater. At laksen lod vente på sig kan vi intet gøre ved. Jow, vi kan ankomme senere, men når man står i det er det blot at tage udgangspunkt i den situation som er givet. Jeg kan jo intet gøre ved manglende fisk i floden. Denne øvelse kan være hård, men er samtidig en sund påmindelse om at det er naturen vi har med at gøre. Uforudsigeligheden giver jo netop den spænding som er et af krydderiene i det at være lystfisker. Og som sådan har turen til fulde levet op til mine forventninger.

Årets tur til Lake Creek 2008 er allerede i støbeskeen. Paw og jeg har besluttet at det er på tide vi laver vores egen tur derop. 5 års erfaring og hundredevis af fangede og landede kongelaks har givet os blod på tanden. Jeg har jo tidligere haft rejsebureau i 8 år og været Spiesguide i 3 år. Så baggrunden for at lave en tur for andre end kun svoger og jeg selv er til stede.

I forhold til tidligere år vil turen blive rykket en uge frem. Det lader til at kongelaksen ankommer lige de par dage senere. Vi har set det de sidste 3 år, og så bliver vi nød til at agere ud fra det.

Det skulle glæde mig at se dig på Lake Creek i 2008. Vil du vide mere om turen, eller blot have en fiskesludder så er du meget velkommen til at kontakte os .





Henrik Møller

2014 1319

Henrik.roedovre@hotmail.com

Paw Zimmermann

2027 6187

tulipanvej7@mail.dk

Turen 2008 forventes at koste ca kr. 20.000,-

For denne pris får du:

Flyrejse Kbh/Anchorage tur retur
Vandflyver tur retur ud til floden
Ophold i Anchorage på Bed & Breakfast
Forplejning ude ved floden
En fuldt opstillet camp med telt/køkken og diverse fornødenheder
Fiskelicens til kongelaksefiskeri i samtlige dage
Instruktion i at fange kongelaks og grejvalg
Infomøde inden afgang med udførlig vejledning i pakliste mv.

Det der tilkommer er hvad du spiser i Anchorage, drikkevarer ude ved floden (du medbringer selv cola/øl fra supermarked) samt indkøb af grej samt taxakørsel i og omkring Anchorage.

MOZ KONGEREJSER

Henrik Møller
Paw Zimmermann
Damhusdalen 39B
2610 Rødovre

Telefon: 20 14 13 19
E-mail: henrik.roedovre@hotmail.com

FISH ON

[Oplev Alaska]

MOZ Kongerejser er ikke et rejsebureau, men en klub hvor private venner mødes og tager på fisketure sammen.

MOZ står for Møller og Zimmermann efternavnene på de herrer Henrik og Paw.

Der er lavet turreferater fra vore ture til Lake Creek som kan findes på

www.123nu.dk

Eneste forudsætning for at tage med er at man er fysisk rask og ellers har haft en fiskestang i hånden før. Vi kender til gutter på den anden side af 80 år der rejser derop, så alderen har som sådan ikke noget at sige. Turen er en ren fisketur så tænk dig om 2 gange inden du tager børnene med. Der er INTET andet at lave end at fiske og nyde naturen. Heldigvis :-)

Tag godt 14 dage ud af kalenderen og glem alt om mobiltelefoner og andet stress og jag. Der er ingen mobildækning så du kan ganske enkelt ikke blive forstyrret.

Du må leve med lyden af knarrende bremser på dit hjul og bålets knitren

Fish on

Paw og Henrik

Hvad får du mere når du tager med:

At tage jorden rundt for at fiske laks, er ikke noget man bare lige gør.

Vi har selv stået i den situation du står i nu. Hvad skal jeg fiske med, hvad størrelse hjul, hvilke fluer, hvordan er vejret og hvordan ved jeg om laksen hugger?

Disse og sikkert 100 andre spørgsmål forsøger vi at besvare i noget af det materiale du modtager inden afrejsen. Der vil være information til både spinn og fluefiskeren. Vi har prøvet begge dele og ved hvad der virker.

Du sparer med andre ord en masse fejlinvesteringer og kan være toptunet den første dag du står ved floden for at fange fisk.

Grejmæssigt behøver det ikke koste en formue. Som med alt andet er det ikke noget problem at bruge i tusindvis af

kroner på at have den yperste inden for stænger og hjul, men jeg kan til sammenligning fortælle at min første kongelaks vejede 20 kilo og blev fanget på et billigsæt fra Wall Mart til under

200 kroner!!

